

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การให้ทานของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่ดับสูญคือการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นไปด้วยการให้ทานนี้ที่ลูกได้รับอาณาจักร ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลักของลูกที่มีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำงานรับใช้?

คำตอบ: 1) พวกเขาไม่ชอบบรรยากาศของโลกเก่าเลย 2) พวกเขามีความสุขอย่างมากที่ได้รับใช้ผู้คนมากมายและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับพวกเขา 3) ในการศึกษาและสอนผู้อื่นเท่านั้นที่พวกเขามีความรู้สึกสบายใจ 4) แม้ว่าคอของเขาค้างในขณะที่กำลังอธิบายให้กับผู้อื่น พวกเขา ก็คงอยู่อย่างมีความสุข 5) พวกเขาไม่ต้องการทรัพย์สินสมบัติของใคร พวกเขาไม่เสียเวลาวิ่งไล่ตามทรัพย์สินสมบัติของคนอื่น 6) สายใยของความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาตัดขาดจากทุกหนแห่ง 7) พวกเขามีหัวใจที่กว้างใหญ่เช่นเดียวกับพ่อ นอกเหนือจากการทำงานรับใช้แล้ว พวกเขาไม่พบสิ่งใดที่หวานชื่น

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ชานติ พ่อทางจิตผู้ซึ่งเป็นเจ้าของค่ายกย่องที่ลูกได้ยินขณะนี้ ได้นั่งที่นี้และสอนบทเรียนแก่ลูกๆ นี่คือโรงเรียน ลูกทั้งหมดกำลังเรียนบทเรียนของลูกจากครู ผู้เดียวนี้คือครูสูงสุดผู้ที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุดด้วยเช่นกัน พ่อทางจิตเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด พ่อทางร่างจะไม่เคยเรียกว่าพ่อสูงสุด ลูกจะพูดว่า: ขณะนี้เรากำลังนั่งอยู่กับพ่อเหนือโลก บางคนก็นั่งอยู่ที่นี้แล้วและบางคนก็มาที่นี้อย่างเป็นทางการ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ดังนั้น ลูกควรมีความสุขภายในอย่างมาก ผู้ที่ยากจนเฝ้าแต่ร่ำร้องด้วยความทุกข์ระทม ขณะนี้ทุกคนในโลกพูดว่าควรมีความสงบในโลก ผู้คนที่หมดหนทางและยากจนนั้นไม่รู้ว่าความสงบคืออะไร พ่อเท่านั้นผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบที่สามารถก่อตั้งความสงบ มีเพียงความสงบในโลกที่ไม่มีตัวตน ที่นี้ผู้คนร่ำร้องในความทุกข์ระทม จะสามารถมีความสงบในโลกได้อย่างไร? เคยมีความสงบในยุคทองของโลกใหม่เมื่อมีเพียงศาสนาเดียว โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ดินแดนสุขาวดี โลกของเทพ ทุกที่ในคัมภีร์พวกเขาเขียนเพียงแต่สิ่งที่ไร้ความสงบเท่านั้น พวกเขาแสดงให้เห็นคัมภีร์ในยุคนั้นและแล้วพวกเขาได้แสดงให้เห็นอิริยาบถในยุคนั้น พวกเขาแสดงให้เห็นความปั่นป่วนของราวันในยุคนั้น พวกเขาได้แสดงความไม่สงบในทุกหนแห่ง ผู้ที่ยากจนนั้นอยู่ในความมืดมนอย่างมาก พวกเขาเรียกหาพ่อที่ไร้ขีดจำกัด เพียงเมื่อพระเจ้าผู้เป็นพ่อมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถก่อตั้งความสงบได้ ผู้คนที่นำเสนอสารไม่รู้จักพระเจ้าเลย ความสงบนั้นคงอยู่ในโลกใหม่เท่านั้น ไม่สามารถที่จะคงอยู่ในโลกเก่าได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ ผู้คนเรียกหาท่านให้มาและก่อตั้งความสงบ แม้แต่ผู้ที่เป็นของอารยะสมาคมก็ร้องเพลงสรรเสริญผู้ประทานความสงบ พ่อพูดว่า: สิ่งแรกคือความสงบ ขณะนี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นมีความบริสุทธิ์ ความสงบ พลังนามัยทรัพย์สินสมบัติและทุกสิ่ง ผู้คนไม่มีความสุขเมื่อไม่มีความมั่งคั่ง ลูกมาที่นี้เพื่อที่จะกลับมามั่งคั่งเช่นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเป็นนายของโลก ลูกมาที่นี้เพื่อจะกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม สติปัญญาของแต่ละคนนั้นตามลำดับกันไป บาบาสพูดว่า: เมื่อลูกออกไปในตอนเช้าในขบวน แนนอนลูกควรนำภาพลักษมีและนารายณ์ไปกับลูกด้วย สร้างกลยุทธเช่นนั้น สติปัญญาของลูกเวลานี้กลับมาสูงส่ง ขณะนี้สติปัญญาได้ไปสู่สภาพราโงจากการตาโม่ประชัน ขณะนี้สติปัญญาของลูกๆ ต้องไปถึงสภาพสะโตประธานหลังจากสะโต ลูกยังไม่มีพลังกำลังนั้นเวลานี้ ลูกไม่ได้อยู่ในการจดจาะระลึกถึงพลังของโยคะนั้นขาดหายไปอย่างมาก ไม่มีใครสามารถกลับมาสะโตประธานได้ในทันที มีการจดจำกันว่าการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั้นเป็นสิ่งที่ดี เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินลูกจึงได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แม้กระทั่งในการหลุดพ้นในชีวิตก็มีระดับสูงสุดระดับกลางและระดับต่ำสุด ผู้ที่เป็นของพ่อจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน แม้ว่าบางคนจะเป็นของพ่อแล้วก็จากพ่อไป ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ยังคงได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาจะกลายเป็นคนกวาดพื้นในสวรรค์ อย่างน้อยพวกเขาก็จะไปสู่สวรรค์ แต่พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พ่อให้ความรู้ที่ไม่ดับสูญแก่ลูกซึ่งไม่มีวันลูกทำลาย เสียงกลองแห่งความสุขควรตีรัวในหัวใจของลูกๆ หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ก็จะมีเสียงร้องของความมหัศจรรย์ ขณะนี้ลูกเป็นลูกของพระเจ้า แล้วลูกจะกลายเป็นลูกๆ ของเหล่าเทพ ชีวิตของลูกเวลานี้มีคุณค่าเช่นเพชร ลูกกำลังรับใช้บารัตและกำลังทำให้บารัตนั้นมีความสงบ ที่นั่นมีความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข มีทุกสิ่งที่นี่! ชีวิตของลูกนี้สูงส่งยิ่งกว่าเทพ ขณะนี้ลูกรู้จักพ่อผู้สร้างและวงจรโลก มีคำกล่าวที่ว่าเทศกาลทั้งหมด ฯลฯ มีความต่อเนื่องมาตั้งแต่โบราณกาลก่อนการบันทึกของเวลา อย่างไรก็ตามตั้งแต่เมื่อไหร่? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขาคิดว่าเป็นไปตั้งแต่เมื่อโลกได้

เริ่มขึ้น พวกเขาเชื่อว่าการเผารวันนั้นก็เป็นไปตั้งแต่โบราณกาลก่อนมีการบันทึกเวลาเช่นกัน อย่างไรก็ตาม รวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีรูปแบบของความทุกข์ที่นั่น และด้วยเหตุนี้เองที่พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำพระเจ้า ที่นั่นทุกคนเฝ้าแต่จดจำพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าเท่านั้นที่จะนำความสงบมาสู่โลก ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: โปรมมาและมีความเมตตาต่อเรา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วย! เป็นลูกผู้ที่เรียกหาพ่อเป็นเพราะพวกเขานั้นเคยเห็นความสุข พ่อพูดว่า: พ่อจะชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกไปกับพ่อ ผู้ที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์จะมีประสบการณ์ของการลงโทษ ที่นั่นลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ความคิดของลูกต้องดีมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก จนถึงเวลาสุดท้าย ลูกไม่ได้มีความคิดที่ไร้สาระใด ลูกจะไม่จดจำใครอื่นนอกจากพ่อผู้เดียว พ่ออธิบายว่า: ความคิดเหล่านี้จะเกิดขึ้นจนกว่าลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ลูกต้องเป็นเช่นหนุมานที่ไม่หวั่นไหว สิ่งนั้นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกผู้ที่เชื่อฟังที่ซื่อสัตย์และมีค่านั่นเป็นที่รักของพ่ออย่างมาก ผู้ที่ไม่เอาชนะก็เลยทิ้งทำให้ไม่สามารถเป็นที่รักได้มากเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อในทุกวงจร และแล้วปรอทของความสุขควรขึ้นสูงมาก! ลูกก็รู้เช่นกันว่า การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โลกเก่านี้ต้องกลายเป็นสุสานอย่างแน่นอน เราทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องเหมือนที่เราเคยทำในวงจรที่แล้วเพื่อที่จะไปยังดินแดนของเทวดานางฟ้า นี่คือสุสาน คำอธิบายของโลกเก่าและโลกใหม่ได้ให้ไว้ในภาพบันได ภาพบันไดนี้ดีมาก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่สามารถเข้าใจอะไรได้ แม้แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ที่นั่นริมฝั่งมหาสมุทรก็ไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมดแน่นอนลูกต้องให้ทานความมั่งคั่งแห่งความรู้ ความมั่งคั่งจะไม่มีวันลดน้อยลงด้วยการให้ทานนี้ มีคำกล่าวว่า: ผู้ให้ทานแล้วก็ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่สร้างโรงพยาบาลหรือบ้านพักของผู้แสวงบุญเรียกว่าผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปเป็นระยะเวลาชั่วคราว ยกตัวอย่างเช่น ถ้ามีใครบางคนสร้างเรือนพักของผู้แสวงบุญ เขาก็จะได้รับความสุขจากบ้านที่ดีในชาติเกิดต่อไปของเขา ผู้ที่บริจาคทรัพย์สมบัติจำนวนมากจะถือกำเนิดเป็นราชาหรือผู้ที่มั่งคั่ง พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นด้วยการบริจาคหรือให้ทาน ในขณะที่ลูกนั้นประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ด้วยการศึกษาเล่าเรียน มีการศึกษาเล่าเรียนและมีการให้ทานด้วยเช่นกัน ที่นี้เป็นทางตรงในขณะที่บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นทางอ้อม ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการศึกษา นี่ ชีพบาบามีเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่ดับสูญ เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูปี สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวได้กับความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ พวกเขามีความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธาในคัมภีร์ พวกเขาได้รับคำสอนถึงวิธีการที่จะทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ มีความซาบซึ้งของความรู้ที่เข้ามาในหัวของลูก ลูกจะได้รับความรู้หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยความรู้ที่ลูกจะได้สัมผัสประสบการณ์ของความซาบซึ้งของอำนาจในการปกครองโลกที่เข้ามาในหัวของลูก ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายจะมีความซาบซึ้ง ผู้ที่บรรยายได้ดีจะได้รับเชิญให้ไปที่พิธีภักดิ์และนิทรรศการแน่นอนว่าพวกเขาจะตามลำดับกันไปเช่นกัน มีคนขี่ช้าง คนขี่ม้าและกองทัพเท้า อนุสรณ์สร้างขึ้นในวัดดิลวาลา ลูกพูดว่า: นี่คือดิลวาลาที่มีชีวิต และนั่นไม่มีชีวิต ลูกแฝงตัวและด้วยเหตุนี้เองที่ผู้คนจึงไม่รู้จักลูก ลูกคือราชาฤๅษีและพวกเขาคือหริโยคะฤๅษี ขณะนี้ลูกคือญาณคนเฒ่า (เต็มไปด้วยความรู้) มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่ลูก ลูกคือลูกๆ ของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงศัลยแพทย์เท่านั้นที่จะจับชีพจรของลูก ผู้ที่ไม่รู้ถึงชีพจรของตนเองจะรู้ถึงชีพจรของผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกคือลูกๆ ของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปใช่ไหม? สัตกูรูให้น้ำมันแห่งความรู้แก่ลูก นี่คือการนิดยาของความรู้ ดวงวิญญาณได้รับการนิดยา ค่ายกย่องนั้นเป็นของเวลานี้ เป็นค่ายกย่องของสัตกูรู สัตกูรูเท่านั้นที่จะให้การนิดยาของความรู้แก่กูรู ลูกคือลูกๆ ของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วธุรกิจของลูกคือการนิดยาของความรู้แก่ทุกคน ในบรรดาแพทย์ด้วยบางคนก็ทำได้หลายแสนรูปีในหนึ่งเดือนในขณะที่คนอื่นนั้นแทบจะไม่ได้แม้กระทั่ง 500 รูปี ผู้คนไปหาแพทย์แต่ละคนตามลำดับ การตัดสินใจนั้นได้รับจากศาลสูงหรือศาลฎีกาสูงสุดที่จะนำใครบางคนไว้บนตะแลงแกง หลังจากนั้นจึงมีการอุทธรณ์ต่อประธานาธิบดีและแล้วประธานาธิบดีก็ให้อภัยแก่เขา ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งและอยู่อย่างมีหัวใจที่กว้างใหญ่ พ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดีนี้และแล้วท่านจึงทำให้เขามีหัวใจที่กว้างใหญ่ ท่านเองสามารถทำอะไรก็ได้ใช่ไหม? ท่านเข้ามาในผู้นี้และกลายเป็นนาย โอเค ทั้งหมดนี้จะต้องถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของบาร์ต ลูกใช้สมบัติของลูกเพื่อประโยชน์ของบาร์ต เมื่อบางคนถามลูกว่า ลูกครอบคลุมนำค่าใช้จ่ายของลูกอย่างไร ให้บอกเขาว่า: เรากำลังทำงานรับใช้ด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สมบัติของเราเอง เราจะปกครองและแล้วเราจะใช้เงินของเราเอง เราออกค่าใช้จ่ายด้วยตัวเราเอง เราบราห์มินกำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะออกค่าใช้จ่ายเอง เรากลายเป็นบราห์มินจากศูทรแล้วเราต้องกลายเป็นเทพ บาบาสพูดว่า: สร้างทุกรูปภาพในแบบ “กล่องแสง” (โปร่งแสง) เพื่อที่ว่าผู้คนจะถูกดึงดูดเข้าหาภาพเหล่านั้น แล้วลูกธนูก็จะยิงตรงเป้าได้ทันที บางคนจะไม่มาที่นั่นเลยเพราะพวกเขานั้นกลัวเวทมนต์ การเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพนั้นคือเวทมนต์ใช่ไหม? พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก หริโยคีไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ ขณะนี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การนั่งในวัด ขณะนี้ทั้งโลกคือสิ่งที่ไม่รู้ขีดจำกัด มีอาณาจักรของราวันอยู่ทั่วทั้งโลก ราวัน ฯลฯ จะสามารถคงอยู่ในยุคทองและยุคเงินได้

อย่างไร? พ่อพูดว่า: รับฟังสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกคุณเวลานี้ ห้ามมองเห็นสิ่งใดด้วยดวงตาเหล่านั้น โลกเก่านี้ต้องถูกทำลายด้วยเหตุนี้เองเราจึงกำลังจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของเรา จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา ขณะนี้ลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง เขาเคยกราบไหว้บูชานารายณ์อย่างมาก ขณะนี้เขากำลังจะกลับมาเป็นนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ลูกก็สามารถทำความเพียรพยายามและกลายเป็นสิ่งนี้เช่นกัน อาณาจักรยังคงดำเนินต่อไป เช่นเดียวกับที่มีเช่นที่มีกษัตริย์เอดส์เวิร์ดที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ฯลฯ พ่อพูดว่า: ลูกเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและปฏิเสธพ่อ อย่างไรก็ตาม พ่อก็ได้ยกระดับลูกการเล่นนี้ลูกสร้างขึ้นมาน่าอัศจรรย์มาก! ลูกต้องใช้ความพยายามอย่างแนบแน่น ตามละครลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกับที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกๆ ผู้ที่มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้มีเพียงความใส่ใจเดียวนี้ทั้งวันทั้งคืน ลูกๆ ได้พบหนทางด้วยพ่อแล้วและแล้วลูกจึงไม่ชอบทำอะไรนอกจากรับใช้ผู้อื่น ลูกไม่ชอบบรรยากาศทางโลก ผู้ที่ทำงานรับใช้จะไม่พบความสับสนวุ่นวายใดๆ ถ้าไม่ได้ทำงานรับใช้ ครูก็นึกสนทนากับการสอน ขณะนี้ลูกกลายเป็นครูที่สูงส่งมาก นี่คือการกิจของลูก ยิ่งเป็นครูที่ดีและทำให้คนอื่นเป็นเหมือนกับตัวเขาเองมากแค่ไหน เขาก็จะได้รับรางวัลมากเท่านั้น เขาจะไม่พักผ่อนจนกว่าจะมีการสอนใครบางคน ในงานนิทรรศการบางครั้งแม้ว่าจะเป็นเวลาที่ยิ่งคืนพวกเขาก็ประสบความสำเร็จมีความสุข แม้ว่าพวกเขาจะเหนื่อยล้าและคอแห้งเขาก็ยังคงอยู่อย่างมีความสุข เพราะนี่คืองานรับใช้ของพระเจ้า นี่คือนานรับใช้ที่สูงส่งมาก พวกเขาไม่พบสิ่งอื่นใดอีกแล้วที่หวานชื่น พวกเขาพูดว่า: เราจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัตินี้ ฯลฯ? เราเพียงแค่ต้องการที่จะสอน นี่คือนานรับใช้เดียวเท่านั้นที่เราต้องการทำ ถ้าพวกเขาพบว่ามีความยุ่งยากเกี่ยวกับความมั่งคั่งหรือทรัพย์สินสมบัติของเขา พวกเขาจะพูดว่า: ทองคำนี้จะมีประโยชน์อะไร ถ้าหูของคุณถูกตัดออกไป? เรือของลูกต้องข้ามฟากไปด้วยการทำงานรับใช้ บาบาสพูดว่า: ผู้ที่ให้อาการนั้นก็สามารถเก็บอาการนั้นไว้ในชื่อของพวกเขาได้ บีเคเพียงแค่ต้องการทำงานรับใช้ บ่วงพันธะภายนอกใดๆ ไม่เป็นสิ่งที่ดีสำหรับงานรับใช้นี้ สายใยของความผูกพันยึดมั่นของบางคนนั้นลูกดึงและสายใยของความผูกพันยึดมั่นของใครบางคนก็ถูกตัดขาด บาบาสพูดว่า: จงกลับมา “มานมานะบาฟ” และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกได้รับความช่วยเหลืออย่างมากมาย ลูกควรต้องแฉะในงานรับใช้ มีรายได้มหาศาลในงานรับใช้นี้ ไม่ได้เป็นเรื่องของอาการ ฯลฯ ถ้าพวกเขาให้อาการแก่ลูกแล้วกำหนดเงื่อนไข ลูกก็ไม่ควรรับ ผู้ที่ไม่รู้วิธีการที่จะทำงานรับใช้ก็ไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับเรา ครูจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเอง พวกเขาจะมีประโยชน์อะไรหากพวกเขาไม่ได้กลายเป็นสิ่งนี้ มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับมือ ในสิ่งนี้ด้วยความต้องการผู้เป็นแม่และกุมารมากขึ้น ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อเป็นครู และแล้วลูกๆ ก็ต้องกลายเป็นครูด้วย ไม่ใช่ว่าครูจะไม่สามารถทำงานประเภทอื่นได้ ลูกต้องทำงานรับใช้ทุกประเภท อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทั้งวันและทั้งคืนมีเพียงความคิดในการทำงานรับใช้เท่านั้น ตัดสายใยของความผูกพันยึดมั่นอื่นๆ ทั้งหมด ไม่มีความรู้สึกสับสนใดๆ โดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง
2. จงมีหัวใจที่กว้างใหญ่เช่นเดียวกับพ่อ จับชีพจรของทุกคนแล้วรับใช้พวกเขา ใช้ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อให้ประโยชน์แก่บรรดา เพื่อที่จะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน จงเชื่อฟังและเชื่อสัตย์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้โลกที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากโยของคำถามใดๆ เช่น “ทำไม” และ “อะไร?” และกลายเป็นผู้ปกครองของโลก

เมื่อกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหมุนควงไปในทางที่ผิด แทนที่จะเป็นไปในทางที่ถูกต้อง แทนที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมาลูจะจมอยู่กับการควงของความสับสนของการมองคนอื่นซึ่งโยของคำถามเช่น “ทำไม” และอะไร?” ลูกสร้างขึ้นมา ลูกสร้างมันขึ้นมาแล้วตัวลูกเองก็ติดกับอยู่ในนั้น ดังนั้นจงเต็มไปด้วยความรู้และควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอย่างต่อเนื่องและลูกจะเป็นอิสระจากโยคำถามใดๆ “ทำไม” หรือ “อะไร?” ลูกจะกลายเป็นโยกยุค หลุดพ้นในชีวิตและผู้ปกครองโลกและลูกจะท่องทั่วไปรอบๆ กับพ่อเพื่อทำงานรับใช้ให้คุณประโยชน์โลก ด้วยการเป็นผู้รับใช้โลกลูกจะกลายเป็นราชาที่ปกครองโลก

คติพจน์: นำแผนการของลูกไปใช้ในรูปปฏิบัติด้วยสติปัญญาที่กระฉ่างชัดและความสำเร็จจะหลอมรวมอยู่ในสิ่งนั้น

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือบ่วงกรรม

เมื่อลูกเข้าใจสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก สติปัญญาของลูกจะไม่ถูกครอบงำโดยดวงวิญญาณใดๆ และลูกจะไม่สร้างบ่วงกรรมใดๆ ขึ้นมา สิ่งนี้หมายความว่าลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงกรรมทั้งหมด จงละวางเป็นเช่นเครื่องมือที่จะช่วยให้การกระทำต่างๆ เกิดขึ้นได้ผ่านวัตถุธาตุ เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกไม่จำเป็นต้องทำความพยายามที่จะละวางซ้ำแล้วซ้ำเล่า มีประสบการณ์อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ: อวัยวะทางร่างกายที่กำลังทำทุกสิ่งแยกออกจากดวงวิญญาณที่ทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น